

Garanties van goed beheer

Het toekomstige gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) moet een beheerstructuur definiëren waarin gegarandeerd wordt dat beslissingen over en implementatie van op het juiste niveau. Waarbij een transparante beslissingsstructuur en een zinvolle bijdrage van de betrokkenen er toe bijdraagt dat doelstellingen behaald worden.

Gewenst beleid

OCEAN2012 zou graag zien dat de volgende eigenschappen worden opgenomen in het nieuwe gemeenschappelijk visserijbeleid:

- differentiatie tussen strategische langetermijndoelstellingen en operationele managementbeslissingen;
- een proces in vier stappen voor het bepalen van langetermijndoelstellingen. Dit moet de beschikbare visvoorraden beschrijven, maximale benodigde visvermogen vastleggen en de toegang tot de bestanden regelen;
- verplichting om wetenschappelijk advies te volgen bij het bepalen van de vislimieten;
- meer betrokkenheid van de betrokkenen in operationele kwesties en bij implementatie;
- gedetailleerde implementatie;
- degelijke feedback en beoordelingsmechanismen en een flexibele managementaanpak;
- consistentie met andere EU-beleidslijnen, zoals milieu- en ontwikkelingsregels; en
- meer transparantie en toegang tot informatie.

gebrek aan transparantie en gebrekkige toegang tot relevante informatie zorgt er verder voor dat de situatie nog slechter wordt.

Verandering van de besluitvorming

Om op lange termijn duurzame visserij te bereiken, stelt OCEAN2012 voor het besluitvormingsproces ingrijpend te veranderen. We stellen voor dat de Raad en het Parlement hun aandacht richten op de overkoepelende visie en langetermijndoelstellingen van het GVB en de gedetailleerde implementatie overlaten aan beter geschikte instellingen zoals de Commissie, Lidstaten of gedecentraliseerde managementinstellingen.

Wij zijn ervan overtuigd dat een regionalisatie en decentralisatie een belangrijke rol kan spelen in het succes van het hervormde GVB. De beleidsdoelstellingen kunnen dan in overeenstemming worden gebracht met de realiteit van elke regio. Het operationele management moet de afstand overbruggen met de betrokkenen, bij voorkeur via een aanpak per individuele visserij. Het bepalen van managementdoelstellingen voor gemeenschappelijke bestanden moet echter onder de verantwoordelijkheid van een centrale openbare autoriteit blijven vallen.

We geloven niet dat de besluitvorming aan ACFA en RAC's moet worden overgelaten; ook de betrokkenheid van de stakeholders mag niet beperkt blijven tot de bestaande structuren. Decentralisatie en een grotere rol van de betrokkenen moeten worden ondersteund door transparantie en verantwoording. We hebben duidelijke, gemeenschappelijke en meetbare doelstellingen nodig, maar ook strenge controles en nalevinginstrumenten voor gecentraliseerde overheden waar nodig.

OCEAN2012 stelt besluitvorming in vier stappen voor:

Stap 1: het bepalen van langetermijndoelen:

De Raad van ministers en het Europese parlement beslissen samen over langetermijndoelstellingen, zoals het gewenste niveau van de visvoorraden. Beslissingen zijn in overeenstemming met de geldende richtlijnen en

Achtergrond

Het niet slagen van het huidige GVB en de daaruit voortvloeiende overbevissing in de EU-wateren en elders, kan grotendeels worden toegeschreven aan de manier waarop de beslissingen nu worden genomen. Gedetailleerde managementbeslissingen worden genomen op het hoogste politieke niveau: in de Raad van ministers en vanaf nu ook in het Europese parlement. Dit zijn bijde partijen die vaak worden gedreven door nationale of regionale korte termijn economische belangen. Het GVB werd ook ondermijnd door een aanpak van "one size fits all".

De zwakke punten in het beslissingsproces worden verergerd door het gebrek aan een zinvolle bijdrage van de betrokkenen. De huidige instanties van betrokkenen op EU-niveau, het Advisory Committee on Fisheries and Aquaculture (ACFA) en de Regional Advisory Councils (RAC's) worden gedomineerd door industriële belangen van de sector. Deze handelen vaak ten nadele van kleinschalige, artisanale visserijen en sociale belangen. Een

In alle toekomstige beheersystemen voor visserij, is een betere samenhang van de beleidsgebieden, met name op het gebied van ecologisch en sociaal beleid, in de EU van doorslaggevend belang.

overeenkomsten zoals de Kaderrichtlijn Marine Strategie (KMS) van 2008 en de VN Fish Stocks Agreement (zie alinea Betere samenhang in beleid hieronder). Bovendien moeten ze:

- een reeks milieu- en sociale criteria opstellen om de toegang tot de bestanden te regelen;
- een duidelijk mandaat geven (beperkt in de tijd en regelmatig herzien) aan de Commissie, Lidstaten en/of andere managementinstellingen waarbinnen deze doelstellingen behaald moeten worden. Deze moeten op basis van de stappen 2 tot en met 4 zijn; en
- een structuur opzetten waarin de implementatie beoordeeld kan worden, zodat tijdig verbeteringen kunnen worden doorgevoerd als blijkt dat de doelstellingen niet worden behaald.

Stap 2: bepalen van de beschikbare visbestanden:

Wetenschappelijke instanties bepalen de beschikbare visbestanden (hoeveel vis kan duurzaam worden gevangen). Er moet geluisterd worden naar het wetenschappelijke advies over de vislimieten.

Stap 3: bepalen van het gewenste visvermogen:

Wetenschappelijke en managementinstellingen bepalen de hoeveelheid en het type viscapaciteit dat gebruik kan maken van de beschikbare bestanden.

Stap 4: bepalen van de toegang tot visbestanden:

Lokale of regionale managementinstellingen kennen de toegang tot de bestanden toe (wie moet de toestemming krijgen om waar te vissen) aan de hand van een overeengekomen reeks milieu- en sociale criteria. Dit zou een significante decentralisatie veroorzaken kan uitgevoerd worden op basis van een ecosysteem/regionale/plaatselijke aanpak.

- Het recht om te vissen moet worden toegekend aan de personen die het meeste bijdragen tot de overkoepelende doelstellingen van het GVB, zo wordt het huidige systeem voor het toekennen van quota moet vervangen gelijdelijk vervangen. (zie instructiedocument 4); en

- lokale visserij moeten met voorrang toegang krijgen.

Samensmelten van beleid

In alle toekomstige beheersystemen voor visserij, is een betere samenhang van de beleidsgebieden, met name op het gebied van ecologisch en sociaal beleid, in de EU van doorslaggevend belang. Zo krijgen de Lidstaten de kans op het behalen van de doelstellingen van de Kaderrichtlijn Marine Strategie, maar ook kunnen ze hun verplichtingen na te komen met betrekking tot de internationale milieubescherming en -ontwikkelingsamenwerking.

Beoordeling, transparantie en kennis opbouwen:

Het nieuwe GVB moet instrumenten aanreiken die een regelmatige feedback over en beoordeling van de implementatie van doelstellingen en het behalen van doelstellingen en deadlines mogelijk maken. Er moeten sancties komen om af te dwingen dat verbeteringen tijdig worden doorgevoerd en er moeten beloningen komen om een nalevingscultuur aan te moedigen. Een zinvolle betrokkenheid van de stakeholders is alleen mogelijk bij voldoende transparantie. OCEAN2012 beveelt dan ook aan dat in ieder geval de volgende informatie openbaar beschikbaar wordt:

- informatie over alle aanlandingen van individuele vaartuigen (zoals het geval is in de VS en Noorwegen);
- gegevens van een erkend controlesysteem (VMS - Vessel Monitoring System) - minstens voor wetenschappers (zoals in de VS en Noorwegen);
- gegevens over pelagische vloot (deze moeten ook beschikbaar zijn voor landen waar de EU-vloten actief zijn); en
- beoordeling en evaluatie van de impact van Fisheries Partnership Agreements (FPA's).

FAO-richtlijnen voor informatie over de stakeholders en hun betrokkenheid uit 2009, zou als leidraad voor de GVB-hervorming kunnen dienen. De inspanningen moeten worden ondersteund om kennis en vaardigheden uit te bouwen, zodat betrokkenen een grotere rol kunnen spelen in het beleid van bijvoorbeeld visgemeenschappen.

OCEAN2012 is een alliantie van organisaties die zich bezighouden met het hervormen van het Europese visserijbeleid zij wil overbevissing een halt toe roepen, destructieve vispraktijken stoppen en een eerlijk en een rechtvaardig gebruik van gezonde visbestanden mogelijk te maken.

OCEAN2012 werd opgericht en gecoördineerd door de Pew Environment Group, de natuurbeschermingsafdeling van The Pew Charitable Trusts, een niet-gouvernementele organisatie die streeft naar het beëindigen van de overbevissing in de oceanen overal ter wereld.

De oprichters van OCEAN2012 zijn The Coalition for Fair Fisheries Arrangements, The Fisheries Secretariat, nef (new economics foundation), the Pew Environment Group en Seas at Risk (SAR).